

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У/ БЕОГРАДУ
Кж1 176/22
12.5.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Кошћала, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр. 1726/19 од 15.11.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 и 4 ЗКП-а, дана 12.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Кошћала у делу одлуке о кривичној санкцији, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду К.бр. 1726/19 од 15.11.2021. године, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА за кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, описана под тачкама 1, 2 и 3 изреке првостепене пресуде, као и за кривично дело разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ, описаног под тачком 4 изреке побијане пресуде, задржава као правилно утврђене од стране првостепеног суда казне затвора у трајању од по 2 (две) године, па га применом одредбе члана 4, 42, 45, 54 и 60 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању **од 6 (шест) година**, док се жалба браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 1726/19 од 15.11.2021. године, окривљени АА тачкама 1-3, оглашен је кривим због извршења три кривична дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, а тачком 4 због извршења кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ, за која су му применом наведених законских прописа и одредби члана 4, 42, 45 и 54 КЗ претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 2 године, па је даљом применом одредбе члана 60 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 година. Истом

пресудом, а на основу одредбе члана 258 став 3 ЗКП-а оштећени ХДЦ „Swisslion” doo, “Shop and go” С маркет и оштећени “ПЦБ Brave” упућени су на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева. На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП-а окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, тако да исти падају на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Борис Кошћал, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног осудити за извршење једног кривичног дела разбојништва из члана 206 став 4 КЗ РС, описаног под тачком 3 оптужнице, а ослободити га од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 описаног под тачком 1 и 2 оптужнице, као и за кривично дело разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ РС описаног под тачком 4 оптужнице, или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр. 197/22 од 28.02.2022. године предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног и првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Кошћала, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног који је сходно одредби члана 447 став 4 ЗКП-а није позван на седницу већа, јер његово присуство не било корисно за разјашњење ствари, те је размотривши списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП-а, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, а по оцени жалбених навода и предлога, одлучио као у изреци пресуде.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Кошћала побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП-а и става 2 тачка 2 истог члана тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива и противречна разлозима, те да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни и противречни са изведеним доказима, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде. Наиме, по мишљењу браниоца окривљеног, неразумљивост изреке побијане пресуде огледа се у томе што у истој није наведено тачно време извршења кривичних дела за које је окривљени оглашен кривим, већ су само наведени датуми извршења предметних кривичних дела.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду чињеница да у изреци побијане пресуде није наведено у колико часова су предметна кривична дела за које је окривљени оглашен кривим извршена, не чини изреку неразумљивом, а датуми који су наведени у изреци, као време извршења кривичних дела, који представљају један од елемената кривичног дела, правилно су утврђени из изведених доказа, тако да у том

погледу не постоји противречност изреке и разлога датих у образложењу, те су напред изнети жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Надаље се у жалби браниоца окривљеног истиче да у образложењу побијане пресуде у односу на сва четири кривична дела за које је окривљени оглашен кривим нису наведени разлози о одлучној чињеници да је окривљени ишао за тим да прибави себи не малу противправну имовинску корист, износећи сопствену анализу доказа из којих, по мишљењу браниоца, не произлази намера да присвајањем одузетих ствари окривљени прибави не малу противправну имовинску корист.

По оцени Апелационог суда у Београду изнети жалбени наводи браниоца окривљеног су неосновани с обзиром да је првостепени суд за своја чињенична утврђења из изреке у погледу износа одузетог новца од оштећене ББ наведеног под тачком један изреке, затим новца одузетог од оштећене ВВ наведеног под тачком два изреке и износа новца одузетог од оштећене ГГ, ближе наведеног под тачком три изреке, те намере да одузимањем истог прбави себи не малу противправну имовинску корист, а која намера је утврђена и у погледу кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 КЗ описаног под тачком четири изреке, извршеног у односу на оштећену ДД у образложењу побијане пресуде је навео довољне и јасне аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, о чему ће у наставку образложења бити више речи.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на кривична дела описана под тачкама један, два и три изреке побијане пресуде жалбом браниоца окривљеног се осправа оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена одбране окривљеног дате у преткривичном поступку у којој је окривљени признао извршење кривичних дела за која је оглашен кривим, оспоравајући законитост таквог признања, које по мишљењу браниоца није поткрепљено изведеним доказима. У жалби браниоца такође се истиче да првостепена пресуда није могла бити заснована на налазу и мишљењу компаративног вештачења лица НКТЦ од 10.12.2018. године, истичући да је вештачење обављено од стране лица запосленог у органу преткривичног поступка, ЋЋ, иако се исти не налази на списку вештака. Осим тога, у жалби браниоца се указује на чињеницу да ниједна од саслушаних сведока-оштећених није препознала осуђеног као извршиоца предметног кривичног дела, због чега бранилац сматра да није доказано да је окривљени извршио кривична дела описана под тачкама 1, 2 и 4 изреке пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду изнети жалбени наводи браниоца окривљеног којима се осправа правилност утврђеног чињеничног стања у погледу наведених кривичних дела оцењени су као неосновани, с обзиром да је првостепени суд на основу изведених доказа ближе наведених у образложењу побијане пресуде, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљеног, чињенично стање у погледу сва четири кривична дела правилно и потпуно утврдио, о чему су у образложењу побијане пресуде дати довољно јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд. При томе је првостепени суд дао и разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног дату на

главном претресу у којој је негирао извршење предметних кривичних дела, наводећи разлоге из којих је у преткривичном поступку признао извршење истих, односно да је то учинио јер му је приликом саслушања у полицајци речено да ће бити пуштен ако призна кривична дела, што је и учинио, указујући да његов бранилац није присуствовао саслушању, те да се само појављује на крају саслушања. Ово стога, јер из записника о саслушању осумњиченог АА састављеног 02.06.2017. године у просторијама ПС Звездара произлази да је осумњиченом омогућен поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности, адвокатом Борисом Кошћелом, који је трајао 10 минута, након чега је окривљени, пошто су му предочена права у присуству браниоца изнео одбрану у којој је признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, наводећи детаље на који начин је иста извршио, те су записник без примедби потписали како окривљени, тако и његов бранилац. Из наведеног произлази да је саслушање окривљеног АА у ПС Звездара обављено у складу са одредбама ЗКП, због чега су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава законитост обављеног саслушања окривљеног у полицији, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу идентитета окривљеног, такође су оцењени као неосновани, с обзиром да је првостепени суд идентитет окривљеног АА, као извршиоца кривичног дела извршеног дана 07.04.2017. године на штету оштећене ББ, описаног под тачкама један изреке, затим, кривичног дела извршеног дана 21.04.2017. године на штету оштећене ВВ, описаног под тачком два изреке и кривичног дела извршеног дана 01.06.2017. године на штету оштећене ДД, описаног под тачком четири изреке, утврдио из налаза и мишљења компаративног вештачења лица, обављеног од стране ЂЂ, вештака НКТИЦ, на основу наредбе јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.3512/17 – Кти.бр.131/17. Према мишљењу вештака, чији налаз и мишљење је у целости прихваћен од стране првостепеног суда, компаративном анализом као и упоређивањем карактеристика особе са снимка са диска означеног са “Ц-241 оружана пљачка 07.04.2017. године” и осумњиченог АА, затим са диска означеног са “ТЦУ Маркет 214 2017” и диска означеног са “ТЦУ Маркет 01.06.2017. године”, може се определити да је особа са наведених снимака управо окривљени АА, с тим што је на главном претресу вештак ЂЂ објаснио да компаративна метода подразумева упоређивање карактеристичних црта осумњиченог са особом са снимка, те да се у конкретном случају не ради о антрополошком већ антропометријском вештачењу, што је детаљније образложено на страни 6 побијане пресуде. Идентитет окривљеног у погледу кривичног дела описаног под тачком три изреке извршеног дана године, у улици бр. ..., у продавници “Слатка кућа” на штету оштећене ГГ, првостепени суд је утврдио на основу трагова папиларних линија окривљеног који су фиксирани на лицу места.

Осим наведених доказа, првостепени суд је чињенично стање у погледу предметних кривичних дела ближе описаних у изреци побијане пресуде утврдио из исказа сведока оштећених и то, када је реч о кривичном делу описаном под тачком 1 изреке, из исказа оштећене ББ, у којем је детаљно описала на који начин се одиграо догађај у продавници „Shop and go” С маркер, у ул. ... број ..., дана године. Наиме,

из исказа оштећене ББ првостепени суд је утврдио да је окривљени предметном приликом према оштећеној употребио силу јер ју је ухватио за прслук, обраћајући јој се речима “Дај ми паре”, а потом повлачећи је за прслук јакко: “Отварај касу”, држећи у руци све време нож који се у једном тренутку нашао сасвим у близини њеног тела, због чега је дозивала помоћ од колегинице која се такође налазила у објекту. Без обзира што у наведеним речима које је окривљени упутио оштећеној нема претње да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене, првостепени суд је правилно закључио да се претња састојала у конклюдентној радњи, коју претњу је, поред примењене силе, окривљени упутио оштећеној, имајући у виду да ју је зграбио и вукао за прслук, да је она пружала отпор, а да је притом он све време држао нож уперен ка оштећеној, некад и сасвим близу њеног тела, а све у намери да му оштећена отвори касу и да присвајањем новаца из касе прибави себи не малу противправну имовинску корист, односно да узме све што нађе. Висина износа одузетог новца је утврђена из исказа оштећене, чији исказ је у овом делу поткрепљен исказом представника оштећеног предузећа “Делезе” ЕЕ која је навела да је критичном приликом одузет новац у износу од 13.520,73 динара, што је утврђено пресеком стања на каси по фискалним рачунима, те је првостепени суд, с обзиром да износ одузетог новца није правилно опредељен у оптужном акту, у овом делу извршио измену, тако што је у изреку побијане пресуде под тачком један испред речи “13.500,00 динара” додао речи “око”.

Имајући у виду све наведено неосновано се жалбом браниоца окривљеног оспорава закључак првостепеног суда да је окривљени одузимајући новац који је нашао у каси, ишао за тим да прибави себи не малу противправну имовинску корист, будући да је из исказа оштећене утврдио да је окривљени подигао фиоку са ситним апоенима и из доњег дела где стоји крупан новац одузео оно што је могао да ухвати, а ради се о наведеном износу.

Да је окривљени дана ... године, у ... у улици ... бр. ..., у продавници “ТЦВ Браве” претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене ВВ, одузео новац у износу од 44.976,00 динара, у намери да тим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист, на тај начин што је дошао до продавнице на наведеној адреси, ушао у исту, пришао пулту са касом, извадио нож и рекао оштећеној која је стајала за касом: “Склони се, ћути, нећу ти ништа”, након чега је отворио касу и из исте одузео новац, а потом се удаљио са лица места, првостепени суд је утврдио из признања окривљеног датог у предкривичном поступку, која је поткрепљена напред наведеним вештачењем из ког је утврђен идентитет окривљеног, те исказом оштећене ВВ у којем је детаљно објаснила на који начин се одиграо предметни догађај, а који докази с насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно прихваћени од стране првостепеног суда. Чињеница да је оштећена најпре навела да се критичном приликом није уплашила, те да младић који је држао нож истим није ни махао, а ни претио, према правилном закључку првостепеног суда, везано за сам опис дела није од значаја, јер се оштећена у овом делу није прецизно изјаснила приликом саслушања у претходном поступку, имајући у виду да је најпре изјавила да се уплашила, а потом да се није уплашила, а који субјективни осећај оштећене није од значаја, имајући у виду да је окривљени критичном приликом према оштећеној употребио претњу предузимањем конклюдентне радње, јер је извадио нож и рекао јој да се склони, пошто је оштећена

касу већ отворила, а о чему су у образложењу побијане пресуде дати детаљни и за овај суд прихватљиви разлози. У погледу износа новца који је конкретном приликом одузет, првостепени суд је правилно поступио када је прихватио исказ овлашћеног представника оштећеног, сведока ЖЖ, који је у свом исказу навео да је пресеком стања утврђено да се ради о износу од 44.976,00 динара, као и да је надокнађена штета у износу од 38.000,00 динара, при чему је прецизирао и изреку пресуде у односу на оптужни акт додавањем речи “око”, имајући у виду да је сам представник оштећеног објаснио начин израчунавања, који као такав, може довести до извесних одступања, због чега је на наведени начин извршио измену изреке пресуде под тачком два у односу на диспозитив оптужног акта у погледу износ одузетог новца.

Када је у питању кривично дело описано под тачком три изреке, бранилац окривљеног у жалби једино оспорава висину утврђеног износа новца, односно намеру окривљеног да његовим присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист, а с тим у вези и правну квалификацију овог кривичног дела, истичући да је окривљени признао извршење кривичног дела из члана 206 став 4 КЗ.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду првостепени суд је из исказа оштећене ГГ, те представника оштећене продавнице утврдио да је окривљени предметном приликом одузео новац у износу од око 24.512,00 динара у намери да његовим присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист, коју је и прибавио, о чему су у образложењу пресуде на страни 13 дати детаљнији разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Стога је првостепени суд правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног у којој је навео да је вредност одузетог новца била мања од 5.000,00 динара, правилно закључивши да је оваква одбрана усмерена на умањење кривице окривљеног и измену правне квалификације кривичног дела које му је стављено на терет.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд је и у опгледу кривичног дела описаног под четири изреке побијане пресуде у образложењу пресуде навео довољно јасне и аргументоване разлоге на основу чега је утврдио да је окривљени дана ... године, у ..., у улици ... бр. ..., у продавници “ТЦВ Браве” употребом силе и претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене ДД, са умишљајем започео одузимање туђе покретне ствари у намери да тим присвајањем прибави себи не малу противимовинску корист, а на начин ближе описан у изреци, а које разлоге као правилне прихвата и овај суд.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио Кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА описаним под тачкама 1, 2 и 3 изреке стичу сва битна обележја кривичног дела разбојништва из члана 206 став 1 КЗ, а у радњама окривљеног описаним под тачком 4 изреке сва битна обележја кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206 став 1 КЗ, у вези са чланом 30 КЗ, за која је и оглашен кривим.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава правна квалификација наведених кривичних дела, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Кошћала, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба основана.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном од олакшавајућих околности ценио чињеницу да се оштећене ББ, ВВ, ГГ и ДД нису придружиле кривичном гоњењу, док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да је раније три пута осуђиван, између осталог и за истоврсно кривично дело, па му је за предметна кривична дела утврдио казне затвора у трајању од по две године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од седам година.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду основано се у жалби браниоца окривљеног истиче да је казна затвора у наведеном трајању на коју је окривљени првостепеном пресудом осуђен, превисоко одмерена, због чега је овај суд усвајањем жалбе преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији зато што је окривљеног, задржавајући му као правилно утврђене појединачне казне затвора од стране првостепеног суда у трајању од по две године, осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест година.

По оцени овог суда казна затвора у наведеном трајању сразмерна је тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљеног и иста је нужна, али је довољна за постизање сврхе кажњавања из члана из чана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП-а и 459 став 1 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић